

Pärnu Postimees

» Tee koduleheks » Otsing » Arhiiv » Tellimine » Reklaam » Töötajad » Uus



Esileht > Kultuur

[Terve artikkel](#) | [Trüki](#) | [Saada sõbrale](#)

Järelmõtteid David Oistrahhi festivalist

16.08.2006 00:01

[Kommenteeri](#) | [Loe kommentaare](#)

Tänavusest Oistrahhi-festivalist on möödas juba mitu nädalat, ent mõnelgi tänavakohtumisel tulevad kontserdimuljed ikka veel jutuks.

Kuulajate arvukus kontsertidel kinnitas, et juba kümnendat korda Oistrahhi nime all toimunud festival pole Pärnu kultuuripildis juhunähtus, vaid on sündmus, mida ootavad paljud ja millelt saadud muljed ei haihtu kohe argielu saginasse.

Allakirjutanu on üks nendest, kellele David Oistrahhi festival on kinkinud sügavaid elamusi. Olen aastaid saalis publiku hulgas istunud ning usun, et paljudele teistelegi on kõnealune festival kujunenud kvaliteedimärgiks, mis kontserdisaali kutsub.

Laia haardega

Festivali lai haare interpretide ja repertuaari valikul ning paljude esinejate maailmatase annavad rikkalikult valikuvõimalusi. Minagi olen igalt Oistrahhi-festivalilt midagi hingelähedast leidnud, olgu see siis minuealistega samu dramaatilisi ajaloosündmusi kaasaelanud Šostakovitši muusika seekordsel festivalil või midagi muud.

Šostakovitši nimi on üks niidikesi, mis mõtteliselt ühendab festivali Pärnu kunagise suvise muusikafestivaliga. Tema muusikat esitati ja kuulati ka siis ning veidi enne oma surma istus 20. sajandi üks suuri muusikuid ise Pärnu teatri saalis festivalikontserdil. Siis tervitasid teda lavalt tollal Eesti Raadio ja TV sümfooniaorkestriks nimetatud ERSO ning Neeme Järvi, saalist aga vaimustatud publik.

Tänapäeva publiku hellitamisest muusikamaailma suurtega võiks meenutada kas või 2003. aasta Oistrahhi-festivali ja tookordset tähesadu: viiulivõlur Gidon Kremer ja Kremerata Baltica, maailma nimekatel festivalidel esinev Läti tippkoor Latvija, Oistrahhi õpilane Liana Issakadse, noorema generatsiooni viiulivirtuoos Dmitri Sitkovetski, dirigendikeppi hoidsid Neeme ja Paavo Järvi.

Kuid nii enne kui pärast seda korda on igal festivalil säranud oma pärlid. Loomulikult on soov pakkuda parimat omane teistelegi Pärnu festivalidele. Nii sai siinkirjutaja hingematva elamuse "Klaaspärlimängul" esinenud Jaapani segakoori kontserdist.

Orelifestivalile sellel suvel ei jõudnud, kuna festivalid kuhjuvad samale perioodile. Sellest johtuvalt napib kahjuks mõnelgi väärtkontserdil kuulajaid.

Traditsioonikandjad

> Esileht

> Rubriigid

> Meelelahutus

> Patarei

> Pärnu Börs

> Täna

> Sisukord

> Postimees

> Sakala

> Virumaa Teataja

> Tartu Postimees

Logi sisse

Nimi
Parool
[LOGIN](#)

[Registreeru](#)

[Unustasid parooli?](#)

Vajuta siia



Lugeja soovitab

>> [Täna](#)
>> [Sel nädalal](#)
>> [Sel kuul](#)

Eilne loetavuse TOP

- [Pärnu Börs](#)
14.08.2006 (2)
- [Kolm noormeest hukkus õnnetuses](#)
(56)
- [Politseinikud ei jõudnud kihutajat](#)

☒ Päi

☐ Ma

Pos

21:44 1
Suri Pa
Stroess

21:00 1
Eesti k

19:20 1
Peamin
IMFI de

19:07 1
Fotod:
piltide

18:37 1
Tartu a
tegutse
seadusi

18:31 1
Postime
metsaa

18:08 1
London
Tallinna
ründarr

18:01 1
Jaak Põ
turniiril
hulka

17:41 1
British
10 000

17:37 1
Advoka
leidnud
tegevus

17:35 1
Aigar K
päeva l
kohale

17:08 1
Valitsus
saatmis
kiirreag

17:07 1
Metsa-
lähevac
nelja m

peatada (4) Juhtkiri: Kriminaalne Pärnu (10) Pärnakad jätsid Vaasa kuninga ootele	Oistrahhi-festivalil on aastatega kujunenud temale ainuomased jooned, mis aitavad säilitada festivali külgetõmbejõudu. Küllap on need haardeulatus, arvestataval määral pakutud sümfooniline muusika, mõni festivali kavasse lülitatud üllatus, mis aitab kuulaja tähelepanu värskena hoida.	16:55 1 Amserv käive o 16:44 1 Politse linnav:
>> Kuu TOP50		
Saada vihje	Seekord oli niisugune huvitekitaja kontsert "Venemaa kuldsed hääled", tõeline maiuspala vokaalmuusika sõbrale. Moskva muusikateatrite noored solistid, igihaljad ooperimeloodiad, Neeme Järvi meistrkursuse dirigendid Pärnu linnaorkestri ees ning Toomas Kuteri sümpaatselt esitatud lühirepliigid löid kuulajatest pilgeni täidetud saalis erilise meeleolu.	16:37 1 Margu: tiitli u maailm
	Omalaadsust lisavad Oistrahhi-festivalile 2000. aastal ellukutsutud Neeme Järvi orkestridirigeerimise meistrkursused, mis kuulajale kätkevad lausa kahte magnetit: Neeme Järvi kõitev isiksus ja noored andekad dirigendid kogu maailmast.	16:34 1 Skansk kahjud
	Põnev on jälgida festivaliorkestri ees vaheldumas noori muusikuid, kellest igaüks jätab saali kübekese oma andest ja isiksusest. Mõnigi nendest on maailmas laiemalt tuntud, mõnigi tuleb maestro Järvi meistiklassi jälle tagasi.	16:25 1 Armeer uus pe: Porterfi
	Võluv jaapanlasest dirigent Kiyotaka Teraoka osales meistiklassis seitsmendat korda ning temast on saanud Pärnu publiku lemmik.	16:19 1 Tšehhi
	Kui aga oma kursustaste keskele lavale ilmub Neeme Järvi ise, muutub aplaus spontaanseks vaimustusavalduseks.	16:16 1 Rakver mõrvas
	Festivali omamoodi traditsioonikandja on imepärane pianist Antti Siirala. Järjekindlam külastaja on saanud jälgida tema arenemist küpseks kunstnikuks oma silma ja kõrvaga, kuna noor muusik on esinenud kõikidel Oistrahhi-festivalidel.	Vanem Av:
	Kui Siirala 1997. aastal esimest korda Pärnu publiku ette astus, oli ta 17aastane ning just sellel aastal pälvis ta oma esimese rahvusvahelise tunnustuse, esikoha Beethoveni-nimelisel konkursil Viinis. Nüüd on ta juba terve rea rahvusvaheliste konkursside võitja ning esineb maailmakuulsates kontserdisaalides.	Fotogale vaata l
	Siirala esinemises pole kübetki efektitaotlust ning alati on see sügav ja jäägitu sulamine muusikasse. Küllap seetõttu ongi temast saanud üks kuulajate lemmikuid.	Arhiiv AUGU:
	Kuna saatuse tahtel olin aastaid kunagise Pärnu muusikafestivali korraldamise juures, püüan vastata küsimusele, mida mulle aeg-ajalt esitatakse: mis nime õieti kandis festival, mille traditsioonide jätkajaks on praegu Oistrahhi nime kandev festival ennast tunnistanud, ja kas selle festivali algataja oli David Oistrahhi?	E T 1 7 8 14 15 21 22 28 29 <juuli
	Nimeküsimus	
	Ligi 20 aastat kandis see festival väärilikalt Pärnu nime ning siin aastaid suviti puhanud auväärsele muusikule polnud selle organiseerimisega küll midagi tegemist.	
	Ekstliku väite esitas ENE ja sealt on see valgunud teistessegi teatmeteostesse.	
	Ametlikult sündis Pärnu muusikafestival 1971. aastal, kui Pärnu linn ja tollane ENSV riiklik filharmoonia löid käed igasuviste festivalide ühiseks korraldamiseks. Ideid polnud tarvis importida, kuna head tahet ja	

potentsiaali niisuguseks ettevõtmiseks oli nii Eesti-kesksel kontserdiorganisatsioonil kui kuurortlinnal endal.

Filharmonia kaudu olid võtta kõik Eesti tollased tippkollektiivid ja -solistid ning kättesaadavad rahvusvaheliselt nimekad interpreetid Moskvast, Leningradist, Kiievist ja mujalt.

Kuurortlinnal olid omasoodu pikaajalised suvised muusikaelu korraldamise kogemused: juba õnnis linnapea Oscar Alexander Brackmann täiendas Pärnu linnakapelli abijõududega Riistast ning alles hoogu koguva Pärnu kuurordi rannaelu ilmestamiseks pani selle 1891. aastal supelranda mängima.

Juba enne Esimest maailmasõda esitati Pärnu kohalike jõududega muusikalisi suurvorme, enne Teist maailmasõda ei juhatanud Pärnu suveorkestrit ainult Eesti tuntumad dirigendid, vaid ka nimekad muusikud Rootsist, Soomest, Ungarist. Pärast viimast sõda elustasid suvekontsertide traditsiooni kohalikud muusikud Voldemar Rumessen ja Artur Aola.

Pärnakate muusikakuulamise huvi aitasid toetada muusikalektoriumid ja loengkontsertide sarjad, suvemuusikasse lisandus uue komponendina kammermuusika kuu. Avala inimesena suhtles David Oistrahhi tõepoolest eesti muusikutegagi ja tema õhutusel valis nii mõnigi Moskva vaimuinimene oma suvepuhkuse paigaks Pärnu, ent linna kultuuriprotsessidesse meister ei sekkunud.

Pärnu muusikafestivali sündimise ajaks oli Oistrahhi Pärnu-periood juba lõpule jõudnud. Tema nimi kerkis muusikafestivali afišsidele alles pärast kunstniku surma tema 70. sünniaastapäeva puhul. 1983. ja 1988. aastalgi pühendati Pärnu muusikafestival Oistrahhi mälestusele.

Need olid silmapaistvad muusikasündmused, mil kõlas palju head viiulimuusikat ja millel esinesid Oistrahhi tuntumad õpilased, kes veel polnud maailma laiali valgunud.

Kui 1997. aastal võttis tollane Pärnu Ooperi ja Balleti fond nõuks taastada 1991. aastaks soikunud muusikafestivali, sai see oma nime Oistrahhi järgi. Vist selle tõttu, et suure muusiku nimi on maailmas tuttavam kui väikese Pärnu oma.

Siinkohal tuleb märkida, et praegune festival tegutseb teistel organisatsioonilistel alustel ja tunduvalt keerulisemates tingimustes kui toonane, kuid on samal ajal tunduvalt laiahaardelisem.

Siiski on nende kahe festivali eesmärkide vahel tunda põhimõttelist sarnasust: nendel on kõlanud üsna palju samu oopusi klassikalise muusika kullafondist, lavale astub vahel samu interpreete, mõnikord haarab taktikepi Neeme Järvi ning saalis võib näha eelmisest festivalist tuttavaid nägusid.

Et David Oistrahhi festival loeb ennast Pärnu muusikafestivali traditsioonide jätkajaks, on auks tollasele festivalile, küll ei anna see põhjust nimetada kunagist pika ajalooga Pärnu festivali ümber Oistrahhi-festivaliks.

Lõpetuseks tahan paljude eakate festivaliküllastajate nimel tänada Oistrahhi-festivali korraldajaid kena traditsiooni eest müüa enne festivali algust pensionäridele 25krooniseid sooduspileteid. Need tänusõnad kuuluvad festivali peakorraldajale Allar Kaasikule, kohalikule eestvedajale Herme Endojale, festivali sponsoritele, linnavolikogule ja -valitsusele. Teadke, et te aitate paljudele eakatele inimestele hoida lahti tee Suure Muusika kosutava allika juurde.

Hilja Treuberg

Kas soovitad lugu teistele lugejatele?



Hinne: 1

HINDA

[Loe ka teisi uudiseid](#) | [Kommenteeri](#)

Kultuur: populaarseimad vestlusteemad

[Loo uus vestlusteema](#)

©2002-2004 Pärnu Postimees [»](#) [Abiinfo](#)

[kood](#) (